

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קנ"ז ע"ב

פרשת ויצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קנ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

נֶשׁ, כֹּד נִפְיִק לְהֵאִי עֲלֵמָא, לֹא יָדַע מִיָּדִי, עַד דְּאֵטְעִים נֶהְמָא. כִּיּוֹן דְּאֶכִּיל נֶהְמָא, אֲתַעֵר לְמַנְדַּע וּלְאַשְׁתְּמוּדְעָא. כֹּךְ כֹּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא הָווּ יָדַעִי מִיָּדִי, עַד דְּאֵטְעִים לִוֵּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָחֶם מִהֵאִי אֶרֶץ, דְּכַתִּיב אֶרֶץ מִמְּנָה יֵצֵא לָחֶם, וּכְדִין עָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל, לְמַנְדַּע וּלְאַשְׁתְּמוּדְעָא לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וַיִּנּוֹקָא לֹא יָדַע, וְלֹא אֲשְׁתְּמוּדְעָא, עַד דְּטַעִים נֶהְמָא דְהֵאִי עֲלֵמָא.

תרגום לעברית

עוֹד הָיָה אוֹמֵר, שְׂאָדָם, כְּשִׁיּוֹצָא לְעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוֹדַע דְּכָר עַד שְׁטוּעִים לָחֶם. כִּיּוֹן שְׂאוּכָל לָחֶם, מִתְעוֹרֵר לְדַעַת וּלְהַפִּיר. כֹּךְ כְּשִׁיּוֹצָאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, לֹא הָיוּ יוֹדְעִים דְּכָר, עַד שֶׁהִטְעִים לָחֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לָחֶם מִן הָאֶרֶץ הַזֹּאת, שְׁכַתוֹב אֶרֶץ מִמְּנָה יֵצֵא לָחֶם, וְאִזּוֹ נִכְנָסוּ יִשְׂרָאֵל לְדַעַת וּלְהַפִּיר אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וַתִּינּוֹק לֹא יוֹדַע וְלֹא מִפִּיר עַד שְׁטוּעִים לָחֶם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה.

ישראל לא ידעו, ולא אשתמודעו במלין דלעילא, עד דאכלו לחם עלאה, וכדין ידעו ואשתמודעו בההוא אתר ובקעא קודשא בריה הוא דינדעון ישראל יתיר, בההוא אתר דאתחזי להאי ארץ. ולא יכילו, עד דטעמו לחם, מההוא אתר, ומאן איהו, שמים. דכתיב, (שמות טז) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, וכדין ידעו ואסתכלו בההוא אתר, ועד דאכלו לחם מההוא אתר, (ס"א ועד דלא אכלו לחם מאלין אתרי) לא ידעו מידי ולא אשתמודעו.

תרגום לעברית

ישראל לא ידעו ולא הכירו בדברים שלמעלה עד שאכלו לחם עליון, ואז ידעו והכירו את אותו מקום, ורצה הקדוש ברוך הוא שישראל ידעו יותר באותו מקום שראוי לארץ הזו, ולא יכלו, עד שטעמו לחם מאותו המקום, ומי הוא? שמים, שכתוב (שמות טז) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, ואז ידעו והסתכלו לאותו מקום. ועד שאכלו לחם מאותו מקום, [ועד שלא אכלו לחם באלו המקומות] לא ידעו דבר ולא הכירו.

טקסט הזוהר

אתא רבי יוסי ונשקיה. אמר, ודאי על דא אתער לון קודשא בריה הוא בהאי, ועל דא שירותא דישראל למנדע, לחם הוה. קמו ואזלו, עד דהוו אזלו, חמו תרי דרמוסקין, חד דכר וחד נוקבא. אמר רבי יוסי, לית לן מלה בעלמא, דלא הוי דכר ונוקבא, וכל מה די בארעא, הכי נמי בימא.

תרגום לעברית

בא רבי יוסי ונשקו. אמר, ודאי על זה העיר אותם הקדוש ברוך הוא בזה, ועל כן הראשית של ישראל לדעת היתה הלחם. קמו והלכו. בעודם הולכים ראו שני פרות, אחד זכר ואחד נקבה. אמר רבי יוסי, אין לנו דבר בעולם שאינו זכר ונקבה, וכל מה שבארץ - כך גם בים.

פֿתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (בראשית ל) וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בָּעֶרְבַּ וַתֵּצֵא לָאָה לְקָרְאָתוֹ וְגו', וַתֵּצֵא לָאָה לְקָרְאָתוֹ, מִנָּא יָדַעַת. הָא אָמְרוּ דְּגָעָא חֲמָרָא, וְלָאָה יָדַעַת, וְנִפְקַת לִיה, וְגָרִים לִיה דְּנִפְקַת מִנָּה יִשְׁשָׁכָר. הָדָא הוּא דְּכָתִיב יִשְׁשָׁכָר חֲמוּר גָּרָם, אַל תִּקְרִי גָרָם, אֱלָא גָרָם דְּחֲמָרָא גָרָמָא לִיה. אָמַרְתָּ לָאָה, וְדָאִי יָדַעְנָא דָאִי יִיעוּל יַעֲקֹב בְּמִשְׁכָּנָא דְּרַחֵל, לִית לִי לְאַפָּקָא לִיה, אֱלָא אוּרִיךְ לִיה הָכָא, וַיִּיעוּל בְּמִשְׁכָּנִי. (בראשית ל) כִּי שָׁכַר שְׂכָרְתִּיךָ בְּדוּדָאִי בְנִי, מָאִי בְּדוּדָאִי בְנִי, בְּגִין דְּנִיחָא לִיה לְיַעֲקֹב עַל דָּא, דָּאֲלִין מְסִיעִין לְאוּלָּדָא. וַיַּעֲקֹב הָיָה יָדַע, דְּמַלְהָ לָא קִיַּמָּא בְּדוּדָאִים, אֱלָא לְעִילָא.

תרגום לעברית

פֿתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בָּעֶרְבַּ וַתֵּצֵא לָאָה לְקָרְאָתוֹ וְגו'. וַתֵּצֵא לָאָה לְקָרְאָתוֹ, מִנִּין יָדַעַת? הָרִי אָמְרוּ שְׁגָעָה הַחֲמוּר, וְלָאָה יָדַעַת וַיֵּצֵאָה אֱלִיו, וְגָרָם לֹא שִׁיַּצָּא מִמֶּנָּה יִשְׁשָׁכָר. זֶהוּ שְׂכָרְתוֹב יִשְׁשָׁכָר חֲמוּר גָּרָם, אַל תִּקְרִי גָרָם אֱלָא גָרָם, שְׁהַחֲמוּר גָּרָם לֹא. אָמַרְתָּ לָאָה: וְדָאִי יָדַעְתִּי שָׂאֵם יִכְנֹס יַעֲקֹב לְמִשְׁכַּן רַחֵל, אִין לִי לְהוֹצִיא אוֹתוֹ, אֱלָא אַחֲכָה לֹא כָאֵן וַיִּכְנֹס לְמִשְׁכָּנִי. כִּי שָׁכַר שְׂכָרְתִּיךָ בְּדוּדָאִי בְנִי, מַה זֶה בְּדוּדָאִי בְנִי? מִשׁוּם שְׁנוֹחַ לְיַעֲקֹב עַל זֶה, שְׂאֵלוֹ מְסִיעִים לְהוֹלִיד. וַיַּעֲקֹב הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁהַדָּבָר לֹא עוֹמֵד בְּדוּדָאִים, אֱלָא לְמַעַלָּה.

טקסט הזוהר

פֿתַח וְאָמַר, (תהלים קיג) מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שְׂמִיחָה הִלְלוּיָהּ. אָמַר רַבִּי חִיָּא רוּחָא דְּקוּדְשָׁא קְאָמַר, מוֹשִׁיבֵי (קנ"ד ע"א) עֲקֶרֶת הַבַּיִת, דָּא רַחֵל. אִם הַבָּנִים שְׂמִיחָה, דָּא לָאָה. מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבַּיִת, דָּא עֲלֵמָא תַתָּאָה. אִם הַבָּנִים שְׂמִיחָה (הללויה), דָּא עֲלֵמָא עֲלָאָה, בְּגִינִי (קנ"ד ע"א) כֹּף הִלְלוּיָהּ.

פָּתַח וְאָמַר, מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הִלְלוּהָ. אָמַר רַבִּי חִיָּא, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אוֹמְרָת: מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת - זֶה רַחֵל. אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה - זֶה לֵאָה. מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת - זֶה הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. אִם הַבָּנִים שְׂמֵחָה [הִלְלוּהָ] - זֶה הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן. מִשּׁוּם כֵּךְ הִלְלוּהָ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קנ"ח ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל אֱלִיָּן שְׁבִטִין, תְּקוּנִין דְּלִתְתָּא אֵינוֹן, וְכָלְהוּ כְּגוּוּנָא דְלַעֲיָלָא. תָּא חֲזִי, כִּי שָׂכַר שְׁכִרְתִּיהָ, לְנִסְכָּא מַנִּיהָ גּוּפָא וּמָאן אִיהוּ תוֹרָה. שָׂכַר שְׁכִרְתִּיהָ, לָהּ, לְגוּפָהּ מִמָּשׁ. שָׂכַר

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל הַשְּׁבִטִים הִלְלוּ הֵם תְּקוּנִים שְׂלֵמָטָה, וְכָלָם כָּמוֹ שְׂלֵמָעֵלָה. בֹּא רְאֵה, כִּי שָׂכַר שְׁכִרְתִּיהָ - לְקַחַת מִמֶּנּוּ הַגּוּף, וּמִי הוּא? תוֹרָה. שָׂכַר שְׁכִרְתִּיהָ - לָהּ, לְגוּפָהּ מִמָּשׁ. שָׂכַר שְׁכִרְתִּיהָ - לְהוֹלִיד אֶת דְּמוּתָהּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.